ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Θ - ΑΡ. 9-46

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Ὁδὸς Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 22711—22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Ἑξάμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝ. ΓΛΩΣΣΗΣ
20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
Γ' ΤΟΜΟΣ ΔΡΧ. 15

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
16
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1933
Ἀνατολὴ ἡλίου 7.37'. Δύσις 5.05'.
Ἀγγαίου προφήτου

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 20.9, ἐλαχ. 11.5. Ὑγρ. μεγάλη. Ἄνεμοι ἀσθενεῖς. Θάλασσα σχεδὸν γαληνιαία
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 750.4

ΜΑΤΑΙΑ ΣΟΦΙΣΜΑΤΑ

Ἐναντι τῆς ριψοθείσης καὶ ἐπὶ τῆς στήλης ταύτης γνωστὸν ὅτι αἱ ἐπάλληλοι τελευταῖαι ἐκδηλώσεις τοῦ κ. Βενιζέλου ὡθοῦν ἀναγκαίως εἰς τὴν ἐπιδίωξιν τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς πολιτικῆς καταστάσεως διὰ τῆς διενεργείας δημοψηφισμάτων ἐκλογῶν, ὁ ἐπιλογὸς τύπος ἀνέλαβε ἐξ ἀφορμῆς ἐντελῶς προκλητικήν. Λέγετε — λέγουν αἱ βενιζελικαὶ ἐφημερίδες — τὰς ἐκλογὰς διὰ νὰ ἐρμηνεύσητε τὴν γνώμην, τὴν ὁποίαν ἐνδεχομένως θὰ σᾶς ἔδιδεν ὁ ἑλληνικὸς λαός, ὡς ἐντολήν του διὰ τὸ ἐξολοθρεύσετε τὸν κ. Βενιζέλον· ἀλλ' ὁ ἑλληνικὸς λαὸς σᾶς ἀποδείξῃ ὅτι δὲν εἶναι καννιβάλων».

Ἐὰν εἴχομεν διάθεσιν ἐριζήσωμεν, ὅτι περὶ «ἐξοφλήσεως» πολιτικῶν ἀντιπάλων προκειμένου ὁ βενιζελισμὸς ἔχει ἀδιαφιλονίκητον ἀξιότητα καὶ θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπομνήσωμεν καὶ συγκεκριμένα ἀποδεικτικὰ τούτου γεγονότα, ἀπὸ τοῦ 1917 καὶ ἐξῆς.... Ἀλλὰ σκοπὸς μας δὲν εἶνε νὰ ἀναξέωμεν παλαιὰ τραύματα. Καὶ εἰς τοῦτο, ἀτυχῶς, ὁ βενιζελισμὸς ἠμπορεῖ νὰ καυχηθῇ ἀνεπιφθόνως· διὸ εἰδικὴν μαεστρίαν. Σκοπὸς μας εἶνε ἁπλῶς νὰ ἀποδείξωμεν τὴν σοφιστικὴν ἀκριβείαν τοῦ τελευταίου τοῦ βενιζελικοῦ ἰσχυρισμοῦ.

Ἐκλογὰς βουλευτικὰς πρὶν ἢ ἀφίσῃ συμπληρωθῇ ἔτος ἀπὸ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν καὶ ἀφοῦ σώρων ἀνθρώπος δὲν ἐπιδιώκει ἁπλῶς καὶ μόνον τὴν ἀγάπην τοῦ ἐκλογικοῦ σώματος, ἢ ἀπὸ τυχοδιωκτικὴν μικροκομματικὴν κερδοσοπίαν. Ἡ χώρα ἔχει ἀνάγκην ἰσχυρᾶς κυβερνήσεως, ἀπορρεούσασαν ἀπὸ τὴν πλειοψηφίαν, ποὺ προκύπτει ἐκ τῆς ἐλευθέρας ψήφου τοῦ λαοῦ καὶ ἡ ὁποία, ἐπὶ τῶν ὅλας τὰς δυσχερείας, ἃς ὁποίας ἀντιμετωπίζει, ἐπὶ μέχρι τοῦδε νὰ ἐπιδείξῃ ἱκανὸν διευθετήσεως οἰκονομικῆς, δημοσιονομικῆς τακτοποιήσεως καὶ γενικωτέρας ἀναστάσεως τῶν δημοσίων πραγμάτων. Οὔτε δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ βενιζελικοὶ ρψοκινδυνεύουν τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι ὑπάρχουν ἐνδείξεις πείθουσαι περὶ μεταστροφῆς τοῦ δημοσίου φρονήματος τοιαύτης, ὥστε νὰ παρίστανται ἀνάγκη νὰ ἐρωτηθῇ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἰς νέαν ἐκλογικὴν ἐτυμηγορίαν. Καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ ἐντατικωτάτη καὶ ἀθλιεστάτη κομματικὴ ἐκμετάλλευσις τῆς ἀποπείρας τῆς 6ης Ἰουνίου ἔγει μόνον δὲν ἀπέφερεν εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν κομματικὰ ὀφελήματα, ἀλλὰ, διὰ τῆς ὑποβολῆς τῆς καὶ τῆς ἐν πολλοῖς κακοπιστίας της, ἐδημιούργησεν, ἀντιθέτως, μίαν ψυχικὴν ἐξέγερσιν εἰς βάρος τῶν ἐκμεταλλευτῶν καὶ ἔπαυσε νὰ ἐπηρεάζῃ τὸ φρόνημα τοῦ κοινοῦ, ὅπως ἀπεδείχθη, διὰ κάθε προσεκτικὸν παρατηρητήν, εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἀποχῆς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ἡ ὁποία ὅλως ἀσήμαντον — ἂν μὴ οὐδένα — εἶχεν ἀντίκτυπον παρὰ τῇ ἑλληνικῇ δημοσίᾳ γνώμῃ.

Ἀλλ' ἐνῷ ταῦτα οὕτως ἔγουν, ἠ μᾶλλον ἐπειδὴ ταῦτα οὕτως ἔχουν, ὁ βενιζελισμὸς — καὶ ἰδιαίτατα ὁ κ. Βενιζέλος, βοηθούσης καὶ τῆς ἀνίσου καὶ ἐκρηκτικῆς ἰδιοσυγκρασίας του — δημιουργεῖ ἑκάστοτε δι' ἀρθρογραφίας, δι' ἐπιστολῶν, διὰ παντοίων ἐκδηλώσεων, μίαν ψυχολογικὴν κατάστασιν ἐπικίνδυνον, ὑποδαυλίζων πάθη, ἀναζωογονῶν ὀξύτητας, δυσχεραίνων τὸ ἔργον τῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν ἀποκατάστασιν μιᾶς κανονικῆς καὶ γαληνιαίας λειτουργίας τῆς κρατικῆς μηχανῆς. Ἰσχυρίζεται ὅτι ἐκπροσωπεῖ ὄχι ἁπλῶς τὸ ἥμισυ περίπου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀλλὰ μίαν πλειονότητα καὶ ἀφήνει νὰ ἐννοηθῇ, ὅτι τοῦτο τοῦ παρέχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐμφανίζῃ ἑαυτὸν ὡς κράτος ἐν κράτει, ἐκμεταλλευόμενος ἀκόμη καὶ τὴν ἰδιότυπον — διὰ τοὺς γνωστοὺς λόγους—ἀσυμφωνίαν τῆς Γερουσίας πρὸς τὸ σημερινὸν δημόσιον φρόνημα. Ὅλα ταῦτα παρακωλύουν τὸ ἔργον τῆς κυβερνήσεως, καθιστοῦν τὴν ἐσωτερικὴν ὁμαλότητα ἔρμαιον τοῦ οἱουδήποτε ταραξίου, θέτουν εἰς κίνδυνον, κυρίως, τὴν γαλήνην τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Καί, ὅπως τὸ ἐτονίσαμεν ἤδη, παρ' ὅλον τὸν ἀσύμφορον σάλον νέων ἐκλογῶν, μία προσφυγὴ εἰς τὴν κυριαρχικὴν λαϊκὴν ἐτυμηγορίαν θὰ ἦτο ἡ μόνη νόμιμος καὶ ὁριστικὴ διέξοδος ἀπὸ μιᾶς καταστάσεως, ἡ ὁποία δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παραταθῇ.

Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς θὰ εἶχε ν' ἀπαντήσῃ σαφῶς διὰ τῆς ψήφου του, ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴν μέχρι τοῦδε δρᾶσιν καὶ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ποίαν ἐκ τῶν δύο ἐγκρίνει. Ἔχομεν λόγους νὰ πιστεύωμεν — κατὰ βάθος τὸ πιστεύουν καὶ οἱ σωφρονέστεροι τῶν βενιζελικῶν — ὅτι ἡ λαϊκὴ ψῆφος θὰ ἐνίσχυεν ἔτι μᾶλλον τὴν κυβέρνησιν. Καὶ τότε θὰ ἐξωλοθρεύετο ὄχι ὁ κ. Βενιζέλος, ὅπως θέλουν νὰ παριστοῦν σοφιστικώτατα οἱ βενιζελικοί, ἀλλ' ἡ κακὴ καὶ ἀθλία αὐτὴ δημαγωγία, ἡ θορυβοποιὸς καὶ ὑπονομευτικὴ τῆς ἑλληνικῆς γαλήνης, διότι θὰ κατέπαυε κάθε ἰσχυρισμὸς περὶ τοῦ ὅτι ἡ Ἀντιπολίτευσις ἐκπροσωπεῖ πράγματι μίαν λαϊκὴν πλειονοψηφίαν, θὰ ἐφυλλορρόει κάθε ἐλπὶς ἐκμεταλλεύσεως τῆς βενιζελικῆς κατὰ πλειοψηφίαν συνθέσεως τῆς Γερουσίας καὶ ἡ ἄμεσος ἐπίγνωσις τῆς πραγματικότητος θὰ καθίστα νομιμόφρονα καὶ σεμνοτέραν εἰς ἐκδηλώσεις τὴν Ἀντιπολίτευσιν, ἐπιτρέπουσα εἰς τὴν χώραν νὰ κατατείνῃ τὴν προσοχήν της εἰς τὰ πραγματικῶς ἄξια τῆς προσοχῆς αὐτῆς μεγάλα οἰκονομικὰ ζητήματα.

Αὐτὴ εἶνε, εἰς ὅλην της τὴν ἔκτασιν, ἡ σειρὰ τῶν σκέψεων, ἡ ὁποία ἄγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι εἶνε ὀλιγώτερον ἐπιζημία ἡ ἀντιμετώπισις τοῦ σάλου προώρων ἐκλογῶν ἀπὸ τὴν παράτασιν αὐτῆς τῆς νευρικότητος — παράτασιν συστηματικῶς ἐπιδιωκομένην ἀπὸ τὰς ἐπαλλήλους βενιζελικὰς ἐκδηλώσεις. Ἐὰν ἡ Ἀντιπολίτευσις ὑποκρίνεται ὅτι δὲν τὸ ἐννοεῖ, ἐὰν προσπαθῇ νὰ δώσῃ ἐγκλιματικὰς ἐρμηνείας εἰς τὴν σκέψιν περὶ ἐπιταχύνσεως τῶν ἐκλογῶν, τοῦτο δὲν τὴν ὠφελεῖ εἰς τίποτε, διότι δὲν ἠμπορεῖ νὰ πείσῃ μὲ τὰ σοφίσματά της κανένα.

Στέφαν Τσβάϊγκ

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΟΥΑΝΕΤΤΑ

Ἡ κοσμοϊστορικὴ δίκη

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ὁ παραλογισμὸς τῆς καταθέσεως τοῦ δελφίνου δὲν εἶνε ἄρκετός. Οἱ ἀνακριταὶ θέλουν νὰ συνεχίσουν τὸ ἔργον των, θέλουν νὰ συγκεντρώσουν καὶ ἄλλα στοιχεῖα. Μετὰ τὸ ἑνεαετὲς παιδί, ἔρχεται ἡ σειρὰ τῆς ἀδελφῆς του, ἑνὸς κοριτσιοῦ δεκαπέντε ἐτῶν. Ὁ Σεμὲτ ἔχει τὴν τόλμην νὰ τὴν ἐρωτήσῃ :

«....ἐάν, ὅταν ἔπαιζε μὲ τὸν ἀδελφόν της, ἐκεῖνος τῆς ἔκαμνε ἀπρεπεῖς καὶ ἀπηγορευμένας χειρονομίας καὶ ἐὰν ἡ μητέρα καὶ ἡ θεία της τὸν ἔπαιρναν νὰ κοιμᾶται μαζί των».

Ἡ μικρὰ ἀπήντησεν ἀρνητικῶς. Τότε, κορύφωμα τοῦ αἴσχους, τὰ δύο παιδιὰ ἐξητάσθησαν κατ' ἀντιπαράστασιν διὰ νὰ συζητήσουν ἐνώπιον τῶν ἀνακριτῶν των περὶ τῆς τιμῆς τῆς μητρός των. Ὁ μικρὸς δελφὶνος ἐπιμένει εἰς τὴν κατάθεσίν του, ἡ κόρη, ντροπιασμένη ἀπὸ τὴν παρουσίαν τῶν αὐστηρῶν ἐκείνων ἀνθρώπων καὶ ταραγμένη συνεπείᾳ τῶν ἀπρεπῶν ἐρωτήσεων, ποὺ τῆς κάμνουν, δὲν παύει νὰ λέγῃ ὅτι δὲν γνωρίζει τίποτε, ὅτι τίποτα ἀπολύτως δὲν εἶχε ἴδῃ ἐξ ὅσων ἔλεγεν ὁ ἀδελφός της.

Τέλος φωνάζουν τὴν τρίτην μάρτυρα, τὴν πριγκήπισσαν Ἐλισάβετ' ἡ ἀνάκρισις τῆς δραστηρίας αὐτῆς νέας, ἡ ὁποία ἦτο ἤδη εἰκοσιεννέα ἐτῶν, δὲν ἦτο τόσον ἐύκολος ὅσον τῶν δύο ἀπογνρεύτων παιδιῶν, ποὺ εἶχον ἐξ ἄλλου τελείως τρομοκρατηθῆ. Μόλις τῆς παρουσιάζουν τὸ πρακτικὸν τῆς καταθέσεως τοῦ δελφίνου, τὸ αἷμα ἀνεβαίνει εἰς τὸ πρόσωπόν της καὶ ἀπορρίπτει μὲ περιφρόνησιν τὸ χαρτὶ καὶ δηλώνει ὅτι παρομοία ἀνοσιότης εἶνε τόσον κατωτέρα της, ὥστε ν' ἀπαξιῇ ν' ἀπαντήσῃ. "Ἐπειτα—νέα σατανικὴ σκηνὴ τὴν θέτουν ἀντιμέτωπον μὲ τὸ μικρὸ παιδί. Ἐκεῖνο ἐπιμένει μὲ πεῖσμα, ἐπιμένει ἀναιδῶς, ὅτι αὐτὴ καὶ ἡ μητέρα του τοῦ ὑπέβαλον τὴν κακὴν αὐτὴν συνήθειαν. Ἡ πριγκήπισσα Ἐλισάβετ δὲν ἠμπορεῖ πλέον νὰ συγκρατηθῇ :

—"Α, τὸ τέρας ! ἀνακράζει μὲ περιφρόνησιν.

Ἀλλ' οἱ ἐπίτροποι ἤκουσαν ἤδη ἐκεῖνο, ποὺ ἤθελαν. Καὶ τὸ πρακτικὸν αὐτὸ ἐπίσης εἶνε μετὰ πολλῆς προσοχῆς ὑπογεγραμμένον, ὁ δὲ Ἐμπὲρ κομίζει θριαμβευτικῶς τὰ τρία ἔγγραφα εἰς τὸν τακτικὸν ἀνακριτὴν, διότι ἐλπίζει ὅτι δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου θὰ ἐξευτελίσῃ τὴν Μαρίαν Ἀντουανέτταν εἰς τὰ ὄμματα τῶν συγχρόνων καὶ τῶν μεταγενεστέρων καὶ θὰ τὴν στείλῃ εἰς τὸ ἰκρίωμα. Φουσκωμένος ἀπὸ ἔπαρσιν, προσποιούμενος τὸν μεγαλύτερον πατριωτισμὸν, θὰ τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ δικαστηρίου διὰ νὰ ἐπιβεβαιώσῃ μὲ τὴν μαρτυρίαν του τὴν ἐπὶ αἰμομιξίᾳ τρομερὰν κατηγορίαν, ποὺ θὰ ἀπαγγελθῇ κατὰ τῆς Μαρίας Ἀντουανέττας.

Ἡ κατάθεσις αὐτὴ ἑνὸς παιδιοῦ ἐναντίον τῆς ἰδίας μητρός του, ἐπειδὴ εἶνε μοναδικὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου, ἀπετέλεσε τὸ μεγάλο αἴνιγμα, τὸ αἴνιγμα ποὺ ἀπησχόλησε κατὰ τὸ πλεῖστον τοὺς βιογράφους τῆς Μαρίας Ἀντουανέττας. Διὰ ν' ἀποφύγουν τὸν τρομερὸν αὐτὸν σκόπελον, οἱ φανατικοὶ ὑπερασπισταὶ τῆς βασιλίσσης κατέφυγαν εἰς τὰς πλέον περιπλόκους ἐξηγήσεις καὶ τὰς παραδοξοτέρας τῶν παραμορφώσεων. Ὁ Ἐμπὲρ καὶ ὁ Σιμόν, τοὺς ὁποίους δὲν παύουν νὰ περιγράφουν ὡς σωστοὺς μεταμορφωμένους διαβόλους, ἀπεφάσισαν ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἤσκησαν μίαν τρομερὰν πίεσιν ἐπὶ τοῦ ἀτυχοῦς ἐκείνου παιδιοῦ, διὰ νὰ τὸ ἐξαναγκάσουν νὰ ὁμολογήσῃ ὅσα ἀνατριχιαστικὰ περὶ τῆς μητρὸς του κατέθεσε. Κατὰ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν μὲν, οἱ δύο σκοτεινοὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι κα-

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Ἀπὸ τὸν Εὐρωπαϊκὸν σάλον

Τὸ τρομακτικὸν ἐρώτημα: Εἰρήνη ἢ πόλεμος;

Τὰ δικτατορικὰ καθεστῶτα καὶ αἱ Δημοκρατίαι

Τρία ἄρθρα τοῦ κ. Ἀχ. Καλεύρα

Γ'.

Εἰς τὸ κήρυγμα τῶν εἰρηνιστῶν ὁλονὲν καμπτομένων καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀποθάρρυνσις δὲν ἀποκρύπτεται : «Πρέπει νὰ μάθωμεν νὰ σκεπτώμεθα διεθνῶς», ὁ χιτλερισμὸς ὅταν δὲν ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Γάλλον πρεσβευτὴν ἀλλὰ πρὸς τὴν ἐν ψυχικῷ συναγερμῷ Γερμανίαν ἀπαντᾶ : «Αἱ νέαι γενεαί μας μόνον Γερμανιστὶ ὀφείλουν νὰ σκέπτωνται». Εἰς ἕνα ἄλλο κήρυγμα μεριῶν εὐγενικῶν σκαπανέων τοῦ «Εὐρωπαϊκοῦ Πατριωτισμοῦ» ὅτι «πρέπει νὰ μᾶς ἐνδιαφέρῃ πρωτίστως ἡ τύχη τῆς Εὐρώπης» ἡ Γερμανία, ἡ τόσον ὁρμητικὰ ἀνακύψασα ἀπὸ τὸ δημοψήφισμα τῆς 12 Νοεμβρίου καὶ ἀναστατώσασα τὸν κόσμον,— κυριολεκτικῶς ἀναστατώσασα τὸν κόσμον— ἀπαντᾶ : «Ὄ,τι κυρίως μᾶς ἐνδιαφέρει εἶνε ἡ τύχη τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ». Εἰς τὰ ἀνθρωπιστικὰ ἰδεώδη, καταφανῶς ἐξησθενημένα, ἀντιτάσσονται τὰ ἰδεώδη τῆς καθαροαίμου Γερμανικῆς φυλῆς. Εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς διεθνοῦς ἀλληλεγγύης προβάλλεται ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἡ ἀνάγκη τῆς Γερμανικῆς ἀναδημιουργίας. Εἰς τὴν ἐκκλησίαν νὰ σωθῇ ὁ Γερμανικὸς πολιτισμὸς ὁ Χίτλερ κραυγάζει «ἑνας πολιτισμὸς μᾶς ἐμπνέει, ὁ Γερμανικός». Ἐν γένει εἰς τὸν ἀνθρωπιστικὸν ὑπερρωμαντισμὸν μερικῶν ἀγαθῶν καὶ πράων ἀνθρώπων, ὀνειροπόλων ἡ Γερμανία ἀπαντᾶ δι' ἑνὸς τραχυτάτου καὶ προκλητικοῦ ἀκόμη ἐθνικοπολιτικοῦ ρεαλισμοῦ. Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἑδημοσιεύθη κατ' ἀνακοίνωσιν ἡμιεπίσημον εἰς ὅλα τὰ ἐπαρχιακὰ φύλλα τῆς Γερμανίας ἄρθρον ὑπὸ τὸν λυρικώτατον τίτλον : «Ἀλησμόνητη γῆ τῆς Ἀλσατίας καὶ Λορραίνης». Μεταξὺ ἄλλων τὸ ἄρθρον αὐτὸ περιεῖχε καὶ τὰς ἑξῆς περίπου φράσεις : «Πρὸ δέκα πέντε ἐτῶν ἡ Γαλλικὴ σημαία ὑψώθη εἰς τὸν καθεδρικὸν ναὸν τοῦ Στρασσβούργου. Ἡ ἀνάμνησις τῆς κατασχύνης ἐκείνης μᾶς ἐξοργίζει. Ξέρουμε τί ἐχάσαμε. Σήμερον δὲν μποροῦμε παρὰ νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην, τὴν Ἀλσατίαν μας καὶ τὴν Λορραίνην μας θ' ἀνατείλῃ ἡ ἡμέρα τῆς δικαιοσύνης. Νὰ μὴ τὴν ξεχνοῦμε ποτέ. Νὰ μὴ παύωμε νὰ ὁμιλοῦμε γι' αὐτήν». Ἡ Γερμανία ὅμως δὲν ἔχει μόνον ἐπιτελεῖα ἐμψυχωτῶν καὶ ἄλλων ἀναμορφωτῶν, πνιμήματα ἐφόδου, στρατόπεδα ἐργασίας ἀλλὰ καὶ διπλωμάτας, ἀδιάφορον τῆς παλαιᾶς, τῆς ὀρθοδόξου ἢ ἄλλης νέας τινος σχολῆς. Ὁ Χίτλερ δὲν εἶνε μόνον δικτάτωρ ἀλλὰ καὶ ἀρχικαγκελλάριος, ἐκτελῶν ἐνίοτε καὶ καθήκοντα ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν. Ὑπὸ τὴν ἰδιότητα αὐτὴν, δηλαδὴ τοῦ διπλωμάτου, ὁμιλῶν προσφάτως μετὰ τοῦ Γάλλου πρεσβευτοῦ, ἀφῆκεν, ὡς λέγεται, νὰ γίνῃ αἰσθητὸν ὅτι δὲν ἀποκρούει καὶ τὴν συνομολόγησιν Γαλλογερμανικῆς συμμαχίας μετὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν σπουδαιοτέρων ζητημάτων, τὰ ὁποῖα χωρίζουν τὰς δύο χώρας ! Ἡ πολιτικὴ ἡ καλύτερα ἡ διπλωματία δὲν ἔχει μόνον τὰς σκευωρίας της, τοὺς ἐλιγμούς της, τοὺς ἐγωϊσμούς της, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐλευθεριότητάς της καὶ τοὺς σαρκασμούς της ! Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐμπνεύσεως περὶ Γαλλογερμανικῆς συμμαχίας εἶχεν ἀκριβῶς πρὸ ἐτους ὁ Γάλλος ἀκαδημαϊκὸς Λουδοβίκος Μπερτράν. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ Μοντεσκιὲ ἀπέδωκε τὴν ἐπὶ αἰῶνας δύναμιν τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας εἰς τὴν τακτικὴν, τὴν ὁποίαν ἠκολούθουν οἱ ἀρχαῖοι Ρωμαῖοι, νὰ συμμαχοῦν μετὰ τῶν λαῶν τοῦς ὁποίους κατενίκων. Ἀλλ' οἱ Ρωμαῖοι δὲν εἶχον συμμάχους καὶ ἡ Γαλλία δὲν ἐνίκησε μόνη. Καὶ ἡ Ἰταλία φρονεῖ ὅτι τὰ Γαλλογερμανικὰ ζητήματα ἔχουν διεθνῆ μορφὴν καὶ συνεπῶς ἀποκρούουν κάθε Γαλλογερμανικὴν διπλωματικὴν συσπείρωσιν, ἤτις μπορεῖ νὰ κατασταθῇ τὴν Γαλλογερμανικὴν διαφορὰν «Γαλλικὸν ζήτημα». Ὁπωσδήποτεὐφ' ἅς συνθήκας ἐμφανίζονται σήμερον τὰ πράγματα, ἡ Γερμανία δὲν εἶνε παράγων εἰρήνης. Ὁ χιτλερισμός, ἡ ὀξύτερη ἐκδήλωσις τῆς μεταπολεμικῆς ἀπογνώσεως, τὴν κατέστησεν Ἡφαίστειον, τὸ ὁποῖον ὅμως ἀδύνατον νὰ ἐκραγῇ γρήγορα, ἐὰν ἐκραγῇ.

⁂

Ἀλλ' εἶνε παράγων εἰρήνης ἡ Ἰταλία ; Ὁ φασισμὸς εἰς τὴν πραγματικότητα εἶνε περισσότερον συγκρατημένος, ἀλλ' εἰς τὴν φιλοσοφικὴν του θεωρίαν εἰλικρινὴς καὶ τραχύτατος. Εἶνε ὅμως ἐπίσης γεγονὸς ὅτι αἱ φιλοπόλεμοι τάσεις μερικῶν ὑμνητῶν τοῦ παλαιοῦ Ρωμαϊκοῦ μεγαλείου ἐξωτερικεύονται ἀνευθύνως ἔστω χωρὶς τὸν ἐλάχιστον δισταγμόν. Ὁ Σίλβιο Κάρλι ἔγραψε πρό τινος χρόνου : «Ἤλθεν ἡστιγμὴ ν' ἀποσπάσωμεν τὸ Ἰταλικὸν πνεῦμα ἀπὸ τῆς πεπλανημένης ἰδέας, καθ' ἣν ὁ Ἰμπεριαλισμὸς εἶνε ἕνα ἀνήθικο ὄνειρο τῶν τραπεζιτῶν καὶ τῶν ὀκνηρῶν. Ὁ Ἰμπεριαλισμὸς εἶνε μία ζωντανὴ καὶ ἀδήριτος ἀνάγκη δι' ὅλον τὸν Ἰταλικὸν λαόν, τὸν ἐπιζητοῦντα ν' ἀναγεννηθῇ. Αἱ ἀπορρώτεραι τάξεις ἔχουν συμφέρον νὰ ἐπεκταθῇ ἡ Ἰταλία πρὸς πλούσια ξένα ἐδάφη, τὰ ὁποῖα δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ καταληφθοῦν ἢ δι' ἑνὸς πολέμου». Ἄλλος ἐπιφανὴς συνεργάτης τοῦ Ἰταλοῦ δικτάτορος ἀπεφάνθη : «Ὁ φασισμὸς εἶνε γέννημα τοῦ μεγάλου πολέμου. Δὲν θὰ ἴδῃ τὴν τελικήν του ἐκφρασι παρὰ εἰς ἕνα νέον πόλεμον. Ἡ Ἰταλία δὲν θὰ τὸν ἐπιδιώξῃ. Ἀλλ' ὅταν καταστῇ ἀναπόφευκτος θὰ τὸν χαιρετήσῃ ὡς ἀπολύτρωσιν. Διότι ἡ Ἰταλία πνίγεται μέσα εἰς μίαν πλήμμυραν φυλετικῆς ζωτικότητος». Ὁ στρατηγὸς Τεροῦζι εἰς ἕνα λόγον του ἐτόνισεν ἄλλοτε καὶ τὰ ἑξῆς : «Ὅλαι αἱ μονάδες, τὰς ὁποίας ἐπεθεώρησα εἶνε ἀσύγκριτοι ἀπὸ ἀπόψεως μένους καὶ πειθαρχίας. Θὰ φέρω εἰς τὸν ἀρχηγόν τὴν ἀπήχησιν τῶν ἀνευφημιῶν σας καὶ θὰ τοῦ πῶ : Ντοῦτσε ! Μπορεῖτε νὰ στηριχθῆτε εἰς τοὺς μαυροχίτωνας. Ὅταν θὰ μᾶς καλέσητε διὰ τὴν μάχην δὲν θὰ ἴδῃ ἕνας, ὅστις δὲν θὰ προσέλθῃ ὑπὸ τὰ ὅπλα. Τὸ πολεμικὸ σάλπισμα θ' ἀπηχήσῃ πέραν τῶν ὁρέων μας». Μήπως ὁ ἴδιος ὁ Μουσσολίνι δὲν εἶπε τὴν 28 Ὀκτωβρίου τοῦ 1930 : «Ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν αἱ εἰρηνικαὶ μέθοδοι θὰ εἶνε ἐπαρκεῖς καὶ αἱ καταλληλότεραι διὰ νὰ κανονίζουν τὰς μεταξὺ των λαῶν σχέσεις, ἡ, ἡμέρα ἐκείνη θὰ εἶνε, ἀληθινά, ἡμέρα Θεοῦ. Ἐφ' ὅσον ὅμως τὰ τηλεβόλα εἶνε πειστικώτερα ἢ Ἰταλία ὀφείλει νὰ τρέφῃ μεῖζονα ἐμπιστοσύνην εἰς τὰ τηλεβόλα παρὰ εἰς τοὺς λόγους».

Καὶ κάτι ἄλλο ἐνέχον ἰδιαίτεραν σημασίαν :

Ὁ Μουσσολίνι ἀπευθυνόμενος εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν διάνοιαν καὶ εἰς τὴν ἀνωτέραν ἐν γένει σκέψιν ἔγραψε τὰ ἑξῆς : «Πρὸ παντὸς ὁ φασισμὸς ὅσον ἀφορᾷ τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος δὲν πιστεύει οὔτε εἰς τὸ δυνατὸν οὔτε εἰς τὴν χρησιμότητα τῆς διηνεκοῦς εἰρήνης. Μόνον ὁ πόλεμος δημιουργεῖ τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς ἐντάσεως τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος καὶ ἀνυψώνει καὶ ἐξευγενίζει τοὺς λαοὺς ἐκείνους, ποὺ ἔχουν τὸ θάρρος νὰ τὸν ἀντιμετωπίζουν. "Ολαι αἱ ἄλλαι αἱ δοκιμασίαι εἶνε δευτερεύουσαι ἐφ' ὅσον ὁ ἀγὼν διὰ τὸν ἄνθρωπον δὲν ἔχει ὡς διέξοδον τὴν ζωὴν ἢ τὸν θάνατον. Συνεπῶς ἕνα δόγμα, ἔχον ὡς βάσιν τὴν εἰρήνην δὲν μπορεῖ νὰ εἶνε σύμφωνον πρὸς τὴν ἀποστολὴν τοῦ φασισμοῦ ὅπως εἶνε ξένα πρὸς τὸ φασιστικὸν πνεῦμα ὅλα τὰ διεθνῆ ἐκεῖνα κατασκευάσματα,, τὰ ὁποῖα καὶ ἂν γίνωνται ἀποδεκτὰ διὰ περιωρισμένην τινὰ χρησιμότητα παρασύρονται ὅμως εἰς τὴν πρώτην πνοὴν τοῦ ἀνέμου ὅταν τὸ αἴσθημα, τὰ ἰδεώδη καὶ τὸ συμφέρον διεγείρουν τὴν τρικυμίαν εἰς τὴν καρδίαν τῶν λαῶν. Ἡ μόνη φράσις τῶν σχηματισμῶν ἐφόδου «Me ne frégo» ἢ χαραχθεῖσα ἐπάνω εἰς τὸν ἐπίδεσμον ἑνὸς τραύματος δὲν ἀποτελεῖ μόνον μίαν ὁμολογίαν στωϊκῆς φιλοσοφίας καὶ τὴν ἀποκρυσταλλωσιν ἑνὸς δόγματος καθαρῶς πολιτικοῦ, ἀλλ' εἶνε καὶ μία ἐξόρμησις πρὸς τὴν πάλην καὶ ἀποδοχὴ τῶν κινδύνων, τοὺς ὁποίους δημιουργεῖ. Εἶνε ἀκόμη μία νέα ἔκφανσις τῆς Ἰταλικῆς ζωῆς. Διὰ τοῦτο ὁ φασισμὸς ἀγαπᾷ τὴν ζωήν, ἀγνοεῖ τὴν αὐτοκτονίαν τὴν ὁποίαν θεωρεῖ ἀνανδρίαν. Ἔτσι ἀγνοεῖ τὴν ζωὴν ὡς καθῆκον, ὡς ἀνώνωσιν, ὡς κατάκτησιν».

Αἱ δικτατορίαι, ἀνεξαρτήτως μερικῶν ψευδοαληθειῶν, τὰς ὁποίας αἱ ἴδιαι κατασκευάζουν διὰ τὴν ἰδίαν των στερέωσιν καὶ ἀσφαλεστέραν πραγμάτωσιν ὡρισμένων σκοπῶν τοῦ προγράμματός των, ἔχουσιν ὑπ' ὄψει —εἶνε καταφανές— εἰς τὴν τακτικὴν ποὺ ἀκολουθοῦν, καὶ μερικὰ ἐκ τῆς ἱστορίας τῶν λαῶν διδάγματα, ἀδιασείστου ἀληθείας.

Πρῶτον : Χωρὶς νὰ ἐξασφαλισθῇ ἰσχυρὰ δημοσία γνώμη δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ ἐθνικὴ δύναμις. Διὰ τοῦτο ἐκ τῶν πρώτων μελημάτων τῶν δικτατορικῶν καθεστώτων ὑπῆρξεν ἡ δημιουργία καταλλήλου δημοσίου φρονήματος.

Δεύτερον : Οἱ λαοὶ ποὺ ἐμψυχοῦνται ἀπὸ φλογερὰ ἰδανικὰ καὶ ἔχουν ὀλίγας ἀνάγκας εἶνε ἰσχυρότεροι καὶ ἐπικρατοῦν τῶν λαῶν ἐκείνων, τῶν ὁποίων τὰ ἰδανικὰ εἶνε χαλαρωμένα καὶ αἱ ἀνάγκαι περισσότεραι.

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Μετὰ τὴν δίκην

Νέον φῶς εἰς τὴν περίφημον ὑπόθεσιν Στιούαρτ

Ἀνεκαλύφθη

Θεάματα

(Δημοσιευόμενα—σποραδικά)

ΕΘΝΙΚΟΝ. «Η κόρη του Γιόκαρ».
ΑΛΑΜΠΡΑ. «Η Φωτερίνα. Πρόσω Αγγελικούλα».
ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΙΣ. «Ο Γιος του Σαρπέντζα».
ΚΕΝΤΡΟΝ. «Ο Κυνηγός Ρεμπεκίν».
ΝΟΣΤΙΑΣ. «Η Κυρία Φιφί».
ΟΛΥΜΠΙΑ. 6.30' μ.μ. «Το δεκαπλό της μάνας». Εσπερ. «Οι φίλοι συματοφύλακες».
ΠΑΠΥΤΑΝΟΥ. «Η Μαρίλια».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Τόφφυτος».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Η Ζωή».
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Β'. «Αγραστέλογκος» κα Φίφυ».
ΟΤΗΝ (Κυλάδα). «Γλυκά φιλιά, Βερόνικα».
ΠΑΛΛΑΣ. «Ο Γιος του Σαρπέντζα».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Φρόκοντάλτα».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ο Κρεμάστε Σ'αγαπάτε. Β' τέθαιμα».
ΤΑΙΝΙΑΙ. «Ο «Ημπτάλιο».
ΑΛΑΔΑΚΗ. «Ο Κόμης Μόντε Κριστό».
ΑΚΙΑΔΕΙΟΝ. «Γιαζάρ».
ΑΡΗΣ. «Η Κόρη μου Σεβίλλη».
ΑΘΗΝΑΙ-ΚΟΝ. «Μπλε-Χόρο».
ΕΛΛΑΣ. «Ο Θάνατος Ελληνιστής».
ΕΛΠΙΣ. «Ο Κάουμπόι».
ΜΑΕΣΤΡΑ. «Ο Γιος του Σαρπέντζα».
ΠΑΛΛΑΣ (Πειραιώς). «Η Κόρη μου Σεβίλλη».
ΡΟΞΙΚΑΡΙ. «Ανάχρες σκαπάνες».

Πειρωτικοί Κινηματογράφοι

ΑΗΜΟΤΙΟΝ. Λόκ. «Μπλαζ-Μπλαζ». Εσπ. «Ο Αλέξιος Μαρόκος».
ΚΑΠΙΤΩΛ. «Η Κόρη μου Σεβίλλη».
ΣΥΛΛΟΓΟΣ. «Ο Γιος του Σαρπέντζα».
ΣΥΛΛ. ΑΠΟΨΗ. «Γιαζάρ».
ΤΡΙΑΝΟΝ. «Ο Θάνατος Ελληνιστής».
ΦΡΕΖΑ. «Η Κόρη μου Σεβίλλη».
ΦΩΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. «Ο Κόμης Μόντε Κριστό».

Ραδιόφωνον

ΑΘΗΝΩΝ (372 μ.). 8 μ.μ. Συνέδ. «Ρίτα» ή η πρωτοτυπία του Ρίτα». 11 ωρ. Μουσική χορού. Ρεκλάμες χορού. Ρεκλάμες χορού. Γκολάν μπαλλάν. Ρεκλάμες χορού. Γκολάν μπαλλάν. Ρεκλάμες χορού. Φλαμενίτα κ. ά. 10.30' μ.μ. Ρεκλάμες χορού. Ρεκλάμες χορού. Γκολάν μπαλλάν. «Βάλλε, κάνε πρελεκτίν». «Ελληνικόν πρωινόν». Ρεκλάμες χορού.

ΒΕΛΓΡΑΔΙΟΝ (385 μ.). 8 μ.μ. Δι. Μουσικ. 9 μ.μ. Μουσικ. Τ. Σ. Σάγκρ. Μουσικ. Χορ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (518 μ.). 5 μ.μ. Δίσκοι. Ορχήστρα τριγωνίου. 8 μ. Κορφιάν. Ορχήστρα Μπίλλυ Κόλλιν. Ορχ. Μπίλλυ Κόλλιν. 9 μ. Ρεκλάμες χορού. Ορχ. Μπίλλυ Κόλλιν

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΘΑ ΔΙΑΚΟΠΟΥΝ ΠΕΡΙ ΤΑ ΜΕΣΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΑ ΕΚΚΡΕΜΟΥΝΤΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

Κατὰ νυκτερινὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς θὰ παραταθοῦν μέχρι τῶν μέσων τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, ὁπότε θὰ διακοποῦν, λόγῳ τῶν ἑορτῶν, ἀφοῦ ἐν τῷ μεταξὺ ψηφίσῃ καὶ ἡ Γερουσία τὰ ἐκκρεμῆ ἐνώπιον αὐτῆς νομοσχέδια, ὡς καὶ τὸν προϋπολογισμόν.

Αἱ νομοθετικαὶ ἐργασίαι θὰ ἐπαναληφθοῦν, κατὰ τὴν αὐτὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, εὐθὺς μετὰ τὰς ἑορτάς, ὁπότε θὰ διεξαχθοῦν ἐν τῇ Βουλῇ αἱ ψηφοφορίαι διὰ τὴν τελικὴν ἔγκρισιν τῶν ὑπὸ τῆς Γερουσίας ἀπορριφθέντων ἢ ριζικῶς τροποποιηθέντων νομοσχεδίων μεταξὺ τῶν ὁποίων περιλαμβάνονται καὶ τὰ περὶ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας τῶν μετασχόντων εἰς τὸ κίνημα τῆς 6ης Μαρτίου ἀξιωματικῶν καὶ τὸ περὶ χωρισμοῦ τῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν.

Κατὰ τὴν ἀποψινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, συνεχιζομένης τῆς γενικῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, θὰ ὁμιλήσῃ ἐκ μέρους τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ὁ πρώην ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Γ. Μαρῆς. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἀγροτοεργατικοῦ κόμματος κ. Παπαναστασίου θὰ ὁμιλήσῃ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Δευτέρας, ὁπότε θὰ ὁμιλήσῃ ἐπίσης καὶ ὁ κ. Καφαντάρης, ἐφ' ὅσον ἡ ὑγεία του ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὸν νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Βουλήν.

Εἰς τὰς ἐπικρίσεις τῆς Ἀντιπολιτεύσεως διὰ τὴν ἀσκουμένην ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως δημοσιονομικὴν πολιτικὴν θ' ἀπαντήσῃ διεξοδικῶς ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἐνδεχομένως δὲ δι' ὀλίγων καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργός.

Ὑπὸ βουλευτῶν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως κατετέθη χθὲς εἰς τὴν Βουλὴν ἐπερώτησις, δι' ἧς ζητοῦν, ὅπως ἡ Κυβέρνησις λάβῃ μέτρα διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν νομάδων κτηνοτρόφων.

ΤΑ ΛΑΧΕΙΑ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, ἀπαντῶν εἰς σχετικὴν ἐρώτησιν, ἐδήλωσεν, ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν βεβαίως, δεδομένου, ὅτι ἡ Βουλὴ διακόπτει προσεχῶς τὰς ἐργασίας της, νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν λαχείων τῶν ἐφημερίδων. Εἶνε ἐνδεχόμενον ὅμως νὰ ἐφαρμοσθῇ αὐστηρῶς ὁ ὑπάρχων νόμος, ὥστε νὰ καταργηθοῦν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου τὰ λαχεῖα, συμφώνως πρὸς προγενεστέραν δήλωσίν του.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει — κατέληξεν ὁ κ. Τσαλδάρης — τίποτε ὁριστικὸν δὲν δύναμαι νὰ εἴπω ἀπὸ τώρα σχετικῶς.

ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΝΑΥΑΓΙΟΝ ΠΑΡΑ ΤΑΣ ΙΤΑΛΙΚΑΣ ΑΚΤΑΣ

Ἐλήφθησαν χθὲς εἰς Πειραιᾶ τηλεγραφήματα ἐκ Σαβόννας ἀναγγέλλοντα, ὅτι τὸ ἀτμόπλοιον «Βέλος» ἐκ τῶν δέκα ἐπιβατικῶν τῶν πωληθέντων εἰς Ἰταλοὺς πρὸς διάλυσιν, ἐναυάγησεν εἰς τὰς ἰταλικὰς ἀκτάς, συνεπείᾳ σφοδροτάτης τρικυμίας. Ὁ «Βέλος» ἐρυμουλκεῖτο ἐκ Πειραιῶς ἀπὸ τὸ ἀτμόπλοιον «Μιαούλης», τὴν ἔλην δὲ νηοπομπὴν ἀπήρτιζαν 6 ἀτμόπλοια, ἤτοι τὰ ἀνωτέρω δύο, ἡ «Κάρυστος Τόγια» ρυμουλκοῦσα τὰ «Ἰωάννινα» καὶ ὁ «Κανάρης» ρυμουλκῶν τὴν «Κέρκυραν».

Παρὰ τὸ ἀκρωτήριον Κολόννα ἡ νηοπομπὴ κατελήφθη ἀπὸ σφοδροτάτην τρικυμίαν ἐκ τῆς ὁποίας ἰδίως ἐδοκιμάζοντο τὰ ρυμουλκούμενα πλοῖα, οἱ ἐπιβαίνοντες τῶν ὁποίων κατέβαλον συντόνους προσπαθείας νὰ τὰ συγκρατήσουν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν. Ὁ «Βέλος» ἀπεσπάσθη ἀπὸ τὸν ρυμουλκοῦντα αὐτὸν «Μιαούλην» ἀποκοπέντος τοῦ σχοινίου προσδέσεως, ἐνῷ συγχρόνως ἐνεφανίσθησαν ὕδατα εἰς τὰ κύτη του.

Τὸ πλήρωμα τοῦ «Βέλου» κατέβαλεν ἀπεγνωσμένας προσπαθείας διὰ νὰ συγκρατήσῃ τὴν εἰσροήν, τοῦτο ὅμως κατέστη ἀδύνατον, δι' ὃ καὶ ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ ἀκυβέρνητον καὶ ἔρμαιον τῶν κυμάτων πλοῖον καὶ νὰ διαπεραιωθῇ ἐπὶ τοῦ «Μιαούλη». Ἡ διαπεραίωσις τοῦ πληρώματος ἦτο δραματική, διότι αἱ λέμβοι ἐκινδύνευον ν' ἀνατραποῦν, ὅταν δὲ ἔφθασαν πλησίον τοῦ «Μιαούλη» διέτρεξαν τὸν κίνδυνον νὰ συντριβοῦν ἐπὶ τῶν πλευρῶν τοῦ πλοίου.

Εἰς τὸν τέπον τοῦ ναυαγίου παρέμεινε μόνον τὸ ἀτμόπλοιον «Μιαούλης» διὰ νὰ παραλάβῃ τοὺς ναυαγούς, τὰ δὲ ἄλλα τέσσαρα σκάφη ἐτράπησαν πρὸς ὑπήνεμον ὁρμίσκον παρὰ τὸ ἀκρωτήριον Κολόννα, ὅπου καὶ ἐπόδισαν, ἐν ἀναμονῇ βελτιώσεως τοῦ καιροῦ.

Ὁ «Μιαούλης», ἀφοῦ παρέλαβε τοὺς ναυαγοὺς τοῦ «Βέλου» κατηυθύνθη εἰς κάβο Κολόννα, ὅπου καὶ ἐπόδισε μὲ τὰ ἄλλα τέσσαρα σκάφη, μέχρι δὲ τῆς νυκτὸς δὲν ὑπῆρχεν εἰς Πειραιᾶ νεωτέρα πληροφορία, ἐὰν κατώρθωσαν νὰ συνεχίσουν τὸν πρὸς τὴν Σαβόνναν πλοῦν των. Ὁ «Βέλος» κατεποντίσθη ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τὴν ἐγκατάλειψίν του.

Τὸ ναυαγῆσαν σκάφος ἦτο τὸ παλαιὸν «Σπέτσαι» τῆς ἑταιρείας Γουδῆ. Τοῦτο ἠγοράσθη βραδύτερον ἀπὸ τὴν ἑταιρείαν Παλησῆ καὶ κατόπιν ἀπὸ τὴν «Ἀκτοπλοΐαν», ἀχρηστευθὲν πρὸ διετίας δυνάμει τοῦ νόμου 5304 «περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας».

Ο κ. ΜΑΝΕΤΑΣ ΕΙΧΕ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ ΠΛΗΡΗ ΕΚΒΕΝΙΖΕΛΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ἐγνώσθησαν χθὲς τὰ κάτωθι εἰς βάρος τοῦ πρώην διοικητοῦ τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ ἀντιστρατήγου κ. Κ. Μανέττα, ὅστις ἤδη τυγχάνει ἐπιθεωρητὴς τοῦ πεζικοῦ:

Ὁ κ. Μανέτας διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 11502 καὶ 11503 τῆς 15)11)30 καὶ 10111 τῆς 8)10)30 ἀναφορῶν του πρὸς τὸν τότε ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κατσάκην προέτεινε τὰ ἑξῆς καταπληκτικά:

1) Νὰ ἀπομακρυνθοῦν 'κατ' οἰκονόμον' ὁπωσδήποτε τρόπον ἐκ τοῦ στρατοῦ οἱ μὴ δεδηλωμένων καὶ φανατικῶν βενιζελικῶν φρονημάτων ἀξιωματικοί, εἴτε ἐκ τῶν ἐπαναπεμφθέντων ἐπὶ οἰκουμενικῆς κυβερνήσεως, εἴτε παραμενάντων τοιούτων καὶ μὴ τῆς Ἀμύνης.

2) Ὅπως τὰ παραγωγικὰ σχολεῖα εὐελπίδων, ὑπαξιωματικῶν, χωροφυλακῆς καὶ ἰατρικῆς σχολῆς δέχωνται πρὸς φοίτησιν μόνον δεδηλωμένων καὶ ἀκραιφνῶν βενιζελικῶν φρονημάτων.

Τὸ σκάνδαλον γνωσθὲν μεταξὺ τῶν στρατιωτικῶν κύκλων ἐπροξένησε κατάπληξιν ἐσχολιάζετο δὲ δυσμενέστατα εἰς βάρος τοῦ κ. Μανέτα.

ΤΟ ΔΙΑΤΕΘΗΣΟΜΕΝΟΝ ΠΟΣΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΝ ΠΡΟΝΟΙΑΝ

Εἰς χθεσινὰς ἀπογευματινὰς ἐφημερίδας ἀνεγράφη ὅτι μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Κρατικῆς Ἀντιλήψεως κ. Μακροπούλου καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Λοβέρδου ἀνεφύη διαφωνία, ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον θὰ διατεθῇ διὰ τὴν κοινωνικὴν πρόνοιαν.

Ὁ κ. Μακρόπουλος ἐρωτηθεὶς σχετικῶς ἐδήλωσεν ὅτι εὐδεμία διαφωνία ὑφίσταται καὶ πάντα τὰ ἀναγραφέντα εἶνε ἀνακριβῆ.

—Ἁπλῶς —εἶπε— μετὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διεξάγονται συζητήσεις διὰ τὰς οἰκονομικὰς βάσεις τοῦ νομοσχεδίου περὶ κοινωνικῆς προνοίας, καὶ εἶνε βέβαιον ὅτι θὰ καταλήξωμεν εἰς συμφωνίαν. Τ' ἀναγραφέντα περὶ 300 ἑκατομμυρίων, πενταετοῦς κατανομῆς αὐτῶν κλπ. εἶνε ἐντελῶς ἀνακριβῆ, καθ' ὅσον δυστυχῶς αἱ οἰκονομικαὶ βάσεις περὶ τῆς ὁποίας γίνεται συζήτησις εἶνε κατὰ πολὺ πτωχότεραι.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς προσέθεσεν ὅτι ἀσφαλῶς ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, θὰ κατατεθῇ τὸ νομοσχέδιον περὶ κοινωνικῆς προνοίας εἰς τὴν Βουλήν.

Η ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ ΙΩΝ ΦΥΜΑΤΙΚΩΝ Τ.Τ.Τ.

Προσεχῶς κατατίθεται εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ περιθάλψεως τῶν φυματικῶν ὑπαλλήλων Τ.Τ.Τ. Δι' αὐτοῦ ὁρίζεται, ὅτι οἱ προσβαλλόμενοι ὑπὸ φυματιώσεως ὑπάλληλοι θὰ λαμβάνωσι τριετῆ ἄδειαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας θὰ εἰσάγωνται εἰς τὸ Σανατόριον τοῦ Διονύσου πρὸς θεραπείαν. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν δὲν θεραπευθῶν ἐντὸς τριετίας, δίδεται εἰς αὐτοὺς νέα τριετὴς ἄδεια πρὸς ἀποθεραπείαν.

Ἡ αἴτησις τῶν ὑπαλλήλων, ὅπως ἀπολύωνται τῆς ὑπηρεσίας καὶ λαμβάνουν ὡς σύνταξιν τὸ σύνολον τοῦ μισθοῦ των, δὲν ἐγένετο δεκτή, διότι θὰ ἐδημιουργεῖτο οὕτω πληθώρα ἀργομίσθων, δεδομένου ὅτι πολλοὶ τῶν ὑπαλλήλων θὰ παρουσίαζον πιστοποιητικὰ ὅτι πάσχουν ἐκ φυματιώσεως.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΑΡΧΕΤΑΙ Η ΚΑΝΟΝΙΚΗ ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΤΟΚΟΜΕΡΙΔΙΩΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

Ὁ διοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Τσουδερὸς ἀνεκοίνωσε χθὲς ὅτι ἡ προεξόφλησις τῶν τοκομεριδίων τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἐθνικῶν δανείων, τῶν ληξιπροθέσμων ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1933 μέχρι σήμερον, θὰ ἀρχίσῃ κανονικῶς ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀπὸ τῆς μεταπροσεχοῦς, θὰ γίνῃ δὲ, ὡς γνωστόν, εἰς ποσοστὸν 27.5 %. Διὰ τὸ ὑπόλοιπον 72.5 % δὲν θὰ δίδωνται εἰς τοὺς προεξοφλοῦντας «σκρίπς», ἀλλ' ἀπλαῖ ἀποδείξεις, ἐμφαινουσαι τὸ ὄνομα τοῦ κομιστοῦ καὶ τὴν πληρωμὴν τοῦ 27.5 %. Θὰ περιέχεται συνάμα εἰς αὐτὰς δήλωσις, ὅτι διὰ τὸ ὑπόλοιπον 72.5 % θὰ ἰσχύσῃ δ,τι καὶ μὲ τοὺς ξένους ὁμολογιούχους.

Παρείχετο, ἐξ ἄλλου, ἡ ἐξήγησις, ὅτι ἡ ἐνέργεια τῆς Τραπέζης ἀποβλέπει εἰς διευκόλυνσιν τῶν ὁμολογιούχων καὶ μόνον, καθ' ὅσον ἡ Τράπεζα οὐδὲν σχεδὸν ἔχει νὰ ὀφληθῇ ἐξ αὐτῆς. Διὰ τοῦτο—ἐτονίζετο— ἀποτελοῦν ἀνησίας αἱ διαδόσεις, καθ' ἃς ἡ Τράπεζα ἐπιδιώκει νὰ συγκεντρώσῃ τὰ τοκομερίδια διὰ νὰ ὀφεληθῇ ἐκ τῆς δθβεν πιθανῆς πληρωμῆς τῶν τοκομεριδίων εἰς χρυσόν.

Η ΑΡΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΑΣΥΛΙΑΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ

Ἡ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Δικαιοσύνης συνέρχεται τὴν Δευτέραν πρὸς συζήτησιν τῆς αἰτήσεως πρὸς ἄρσιν τῆς ἀσυλίας τοῦ βουλευτοῦ Οἰτύλου κ. Μαυρομιχάλη. Εἰς τὴν σχετικὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἐκτὸς τοῦ θέματος τούτου εἶνε ἀναγεγραμμένοι καὶ αἱ προτάσεις νόμου περὶ «πόθεν ἔσχες», καταργήσεως τοῦ ἀπαγορεύοντος τὴν μονομαχίαν νόμου καὶ τὸ νομοσχέδιον περὶ διαβαθμίσεως τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Κρατικῆς Ἀντιλήψεως συνεστήθησαν «αἱ ἐπιτροπαὶ ὀργανώσεως ἐλέγχου τῶν ἀπόρων». Αἱ ἐν λόγῳ ἐπιτροπαὶ θ' ἀποτελεσθοῦν ἐκ τοῦ διοικητοῦ τοῦ ἀστυνομικοῦ τμήματος τῆς περιφερείας, τοῦ διευθυντοῦ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, τοῦ ἱερέως καὶ δύο εὐϋπολήπτων πολιτῶν τῆς συνοικίας, θὰ προβοῦν δὲ εἰς τὴν καταγραφὴν τῶν ἀπόρων τῆς συνοικίας καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης θὰ ἐπιτρέπεται ἡ περίθαλψίς των.

ΤΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Τὴν 10.30 π. μ. σήμερον θὰ συγκροτηθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ σύσκεψις εἰς τὴν ὁποίαν θὰ μετάσχουν οἱ ὑπουργοὶ κ. κ. Μάξιμος καὶ Λοβέρδος καθὼς καὶ οἱ κ. κ. Μαντζαβῖνος καὶ Δροσόπουλος τοῦ Γεν. Λογιστηρίου.

Κατ' αὐτὴν θὰ ἐξετασθοῦν ἐξωτερικὰ οἰκονομικῆς φύσεως ζητήματα.

ΑΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Κατὰ τὰς γενομένας ἀρχαιρεσίας τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν ἐπεκράτησε τὸ ψηφοδέλτιον τῶν «νέων». Ἐψήφισαν 1213, ἐξ ὧν οὗ ἔδωσαν λευκὰ ψηφοδέλτια.

Πρῶτος κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας ἦλθεν ὁ κ. Α. Σκληρὸς λαβὼν 591, δεύτερος ὁ κ. Α. Ἀθανασίου μὲ 573, Χ. Ψαρρὸς μὲ 502, Γ. Λάππας μὲ 498, Β. Καντζρὲς μὲ 488, Γ. Γεωργιάδης μὲ 477, Θ. Τραπεζούντιος μὲ 455, Σ. Μένεγας μὲ 450, Δ. Δημητρίου μὲ 446, Γ. Περγάμαλης μὲ 431, Σ. Θεοδωρόπουλος μὲ 417.

Ἐκ τῆς μειοψηφίας ἐξελέγησαν κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας ὁ κ. Ν. Ροντήρης μὲ 366, ὁ Μ. Πεσμαζόγλου μὲ 352, ὁ Ε. Παπαχελᾶς μὲ 346, ὁ κ. Ἄγγελος Σταυρόπουλος μὲ 328.

Ὑπὸ τῶν ἐκλεγέντων παρεκλήθημεν νὰ δηλώσωμεν ὅτι, ἀντιθέτως πρὸς τ' ἀναγραφέντα, οὔτοι ἐξελέγησαν ἀνεξαρτήτως κομματικῆς ἢ κοινωνικῆς ἰδεολογίας.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Θεσσαλονίκης ἀπεβίωσεν ἐκεῖ ὁ Μητροπολίτης Γρεβενῶν Νικόλαος ἐκ παθήσεως τῆς καρδίας εἰς ἡλικίαν 50 ἐτῶν.

Ἡ κηδεία τοῦ ἀειμνήστου Ἱεράρχου θὰ γίνῃ σήμερον ἐκ τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας.

ΚΑΤΗΡΤΙΣΘΗ ΤΟ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΠΕΡΙ ΑΥΞΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΠΟΔΟΧΩΝ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

ΟΙ ΚΑΘΟΡΙΖΟΜΕΝΟΙ ΜΙΣΘΟΙ ΚΑΤΑ ΒΑΘΜΟΝ ΚΑΙ ΟΠΛΟΝ

Κατηρτίσθη ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκτελεστικὸν διάταγμα τοῦ ὑπὸ ψήφισιν νομοσχεδίου περὶ βελτιώσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν στρατιωτικῶν, ἐν γένει, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ πολιτικοῦ προσωπικοῦ τῶν τριῶν πολεμικῶν ὑπουργείων καὶ τῆς Χωροφυλακῆς. Τὸ διάταγμα τοῦτο καθορίζει τοὺς κάτωθι βασικοὺς μισθοὺς, οἱ ὁποῖοι θὰ καταβάλλωνται ἐφεξῆς καὶ ἀναδρομικῶς ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου. Οἱ βασικοὶ οὗτοι μισθοὶ θὰ προσαυξάνωνται μὲ τὰ κάτωθι ἐπιδόματα:

1) Πτητικὸν, ὡς ἔχει σήμερον. Ἐτησία δαπάνη 8.908.200.

2) Ἔξοδα τραπέζης καὶ ἀντίτιμον τροφοδοτικῆς μερίδος ὡς ἔχει σήμερον. Δαπάνη 29.825.000.

3) Ἐπίδομα παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ καθ' ὑπολογισμόν. Δαπάνη 24.000.000.

4) Ἐπίδομα πόλεων πολιτικοῦ προσωπικοῦ. Δαπάνη 1.850.000 καὶ

5) Τεχνικὸν ἐπίδομα πολιτικῆς ἀεροπορίας καὶ δημοσίων ἔργων ναυτικοῦ καὶ ἀεροπορίας, κατὰ μέσον ὅρον 10 %, ἐτησία δαπάνη 250.000.

Ἐπὶ πλέον καθιεροῦται ἐπίδομα πολυετοῦς ὑπηρεσίας πρὸς 8 %, ἡ παροχὴ τοῦ ὁποίου εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς θὰ ἀπαιτήσῃ ἐτησίως 60.455.112 δρχ.

Οὕτω τὸ σύνολον τῆς δαπάνης, εἰς ἣν ὁποίαν δέον νὰ προστεθῇ καὶ τὸ ποσὸν 755.688.960 δραχμαί, ἀνέρχεται εἰς 880.977.272 δρχ. ἐτησίως, ἤτοι 84.373.126 δρχ. ἐπὶ πλέον τῶν ὅσων διετίθεντο μέχρι σήμερον.

Ὁ νέος βασικὸς μισθὸς τῶν στρατιωτικῶν κατὰ βαθμοὺς καθορίζεται ὑπὸ τοῦ διατάγματος ὡς ἑξῆς, πλὴν τῶν ἐπιδομάτων:

1) Ἀξιωματικοὶ ξηρᾶς καὶ χωροφυλακῆς: Ἀντιστράτηγος 11.500, ὑποστράτηγος 10.000, συνταγματάρχης 7.000, ἀντισυνταγματάρχης 6.200, ταγματάρχης 5600, λοχαγὸς 4700, ὑπολοχαγὸς 4000, ἀνθυπολοχαγὸς 3600 καὶ ἀνθυπασπιστὴς 2800.

2) Ἀναθεωρητικὸν Δικαστήριον: Πρόεδρος ἢ Κυβερνητικὸς ἐπίτροπος 9000, μέλος δικαστηρίου 8500.

3) Ἀξιωματικοὶ θαλάσσης: ὁ πναύαρχος 10000, πλοίαρχος 7000, ἀντιπλοίαρχος 6200, πλωτάρχης 5.600, ὑποπλοίαρχος 4700, ἀνθυποπλοίαρχος 4000 καὶ σημαιοφόρος 3600.

4) Ἀξιωματικοὶ Ἀεροπορίας: Ὑποστράτηγος 10000, σμήναρχος 7.000, ἀντισμήναρχος 6200, ἐπισμηναγὸς 5600, σμήναγὸς 4.700, ὑποσμηναγὸς 3600.

5) Ὁπλῖται χωροφυλακῆς: Ἐνωμοτάρχης ἢ τεχνίτης α' 2400, ὑπενωμοτάρχης ἢ τεχνίτης β' 2.200, χωροφύλαξ ἢ τεχνίτης γ' 1.900 καὶ ἄνευ θητείας ἢ μαθηταὶ 1200.

6) Ὑπαξιωματικοὶ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ: Ἀρχικελευστὴς 3200, κελευστὴς 2700, ὑποκελευστὴς α' 2300, ὑποκελευστὴς β' 1700, ὑποκελευστὴς δόκιμος 1400.

7) Ὑπαξιωματικοὶ τεχνῖται πολεμικοῦ ναυτικοῦ: Ἀρχικελευστὴς 3200, κελευστὴς 2700, ὑποκελευστὴς α' 2300, ὑποκελευστὴς β' 2.100, δίοπος 1600, μαθητὴς α' 900, μαθητὴς β' 650, μαθητὴς γ' 450.

8) Προσωπικὸν φάρων: Πλοίαρχος 7000, ἀντιπλοίαρχος 6200, πλωτάρχης 5600, ὑποπλοίαρχος 4.700, ἀνθυποπλοίαρχος 4000, σημαιοφόρος 3600, ἀρχικελευστὴς 3200, κελευστὴς 2700, ἐπιστάτης α' ἢ β' 3200, ἐπιστάτης γ' 2700, φύλαξ α' 2300, φύλαξ β' 1300, φύλαξ γ' 300, μηχανουργὸς α', φαροξυλουργὸς α' καὶ φαροσιδηρουργὸς α' 3200, ὑπομηχανουργὸς α' 2700, ὑπομηχανουργὸς β' 2300, ὑπομηχανουργὸς γ' 1850 καὶ τεχνίτης μηχανουργὸς 1600.

9) Λιμενικὸν σῶμα: Ἐπιλιμενάρχης α' 7000, ἐπιλιμενάρχης β' 6.200, ἐπιλιμενάρχης γ' 5600, λιμενάρχης α' 4700, λιμενάρχης β' 4000, λιμενάρχης γ' 3600, ἀρχιλιμενοφύλαξ α' 3200, β' 2700, γ' 2100, λιμενοφύλαξ α' 1800 καὶ β' 1400.

10) Ὑπαξιωματικοὶ ἀέρος: Ἀρχισμηνίας 2300, ἐπισμηνίας 2000, σμηνίας 1800, ὑποσμηνίας 1200, σμηνίτης 1000.

11) Πολιτικὸν προσωπικὸν χωροφυλακῆς: Γραφεὺς α' καὶ δακτυλογράφος 1880, γραφεὺς β' καὶ δακτυλογράφος 1400, καθαριστὴς α' 850, β' 660 καὶ γ' 480.

12) Πολιτικὸν προσωπικὸν στρατοῦ ξηρᾶς: Ἀδελφὴ προϊσταμένη 1100, α' 900, β' 750, γ' 650, δ' 500. Γραμματεὺς στρατοδικείου 3400, ὑπογραμματεὺς 2400, διερμηνεὺς 3000, γραφεὺς 1500, γραφεὺς ἢ δακτυλογράφος Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης 1400. Γραφεὺς ἢ δακτυλογράφος λοιπῶν φρουρῶν 1200. Σχεδιαστὴς α' 1800, β' 1600, καλλιγράφος 1500, λιθογράφος α' 3000, β' 2400, βοηθὸς λιθογράφος 1200, χαράκτης α' 3200, β' 2400, βοηθὸς χαράκτου 1200. Μηχανουργὸς τυπογράφος 2000, τυπογράφος 1500, τσιγκογράφος 2400, φωτοτσιγκογράφος 2400, βιβλιοδέτης 1500, βοηθὸς βιβλιοδέτου 1000, λειαντὴς 2100, ἠλεκτροτεχνίτης 1500, φωτογράφος 1500, ράπτης 1500, ὑποδηματοποιὸς 1500, χαρτοδέτης 1100, βοηθὸς ἀναγλύφων 1000, κουρεὺς 800, κλητὴρ Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης 1200, κλητὴρ λοιπῶν φρουρῶν 1100. Ἐρευνητρια στρατιωτικῶν φυλακῶν 1000, κηπουρὸς 1500, θυρωρὸς Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης 1200, λοιπῶν φρουρῶν 1100, οἰκουρὸς 1100, μάγειρος 2000, βοηθὸς μαγείρου 1000, τραπεζοκόμος 650, κλιβανεὺς ἀπολυμαντὴς 1200, ράπτρια 650, καθαρίστρια 650, γραφεὺς στρατιωτικοῦ ἀκολούθου 4000, τηλεφωνήτρια 1400.

13) Πολιτικὸν προσωπικὸν ὑπουργείου Ναυτικῶν: Α') Σχολῆς Ναυτικῶν Δοκίμων: Καθηγητὴς 6800, καθηγητὴς β' 4320, βοηθὸς καθηγητοῦ 3800, βοηθὸς καθηγητοῦ β' 2760, ἐπιμελητὴς βοηθὸς ἐργαστηρίου μηχανολογίας 3240, διδάσκαλος γυμναστικῆς 2760, λιθογράφος 3240, ὀδοντοϊατρὸς 1700.

Β') Δημοσίων ναυτικῶν ἔργων: Ἐπιθεωρητὴς 6400, νομομηχανικὸς α' 5840, νομομηχανικὸς β' 5200, μηχανικὸς 4320, ὑπομηχανικὸς α' 3800, διοικητικὸς τμηματάρχης α' 5200, σχεδιαστὴς 3800, ἐπιστάτης 3240.

Γ') Δ.Ρ.Υ.Ν.: Μηχανικὸς 5200.

Δ') Ναυστάθμου: Ἀρχισχεδιαστὴς 4320, σχεδιαστὴς 3240.

Ε') Ὑδρογραφίας: Τοπογράφος 3800, σχεδιαστὴς 3240, μηχανικὸς ὀπτικὸς 2760, μεταφραστὴς Γ. Ἐπιτελείου 3240.

ϛ') Σχολείου Ὑπαξιωματικῶν Μηχανικῶν: Καθηγητὴς 5840, καθηγητὴς β' 4320.

Ζ') Γυναικῶν νοσοκόμων: Προϊσταμένη 1200, νοσοκόμος α' 1100, δόκιμος 850, πολιτικὸς μάγειρος 900, ὑπηρέτης 540, ἀγγελιαφόρος 1700.

Η') Σχολὴ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας "Ὕδρας: Διευθυντὴς 6500, ὑποδιευθυντὴς 5500, οἰκονόμος 3000, ἐπιστάτης 1100.

14) Πολιτικὸν προσωπικὸν ὑπουργείου Ἀεροπορίας: Α') Δημοσίων ἔργων: Διευθυντὴς 6400, μηχανικὸς 5200, σχεδιαστὴς 3240.

Β') Ἰδιωτικοῦ προσωπικοῦ: Σχεδιαστὴς 1600, διευθυντὴς 3000, λιθογράφος 2500, γραφεὺς ἢ δακτυλογράφος 1400, τυπογράφος 1500, βοηθὸς λιθογράφου 1200, τσιγκογράφος 1200, φωτογράφος 2500, ράπτης 1600, ὑποδηματοποιὸς 1600, νοσοκόμος 1200, τηλεφωνήτρια 1400, κουρεὺς 800, κλητὴρ 1200, μάγειρος 1500, βοηθὸς μαγείρου 800, τραπεζοκόμος 1200, κλιβανεὺς ἀπολυμαντὴς 1200, ράπτρια 640, κουρεὺς 1500, δύτης 2500, θυρωρὸς 1200, βοηθὸς χημικοῦ 1500, καθαρίστρια 640.

Γ') Πολιτικῆς Ἀεροπορίας: Διευθυντὴς 6400, ὑποδιευθυντὴς καὶ διοικητὴς ἀερολιμένος 5840, διοικητὴς ἀερολιμένος β' 5200, γ' 4320, ὑποδιοικητὴς 3800, γραμματεὺς 3220, ἀκόλουθος 2180.

Δ') Μετεωρολογικῆς ὑπηρεσίας: Διευθυντὴς ἢ πλοίαρχος 6400 ἢ 7000, ὑποδιευθυντὴς ἢ ὑποπλοίαρχος 5840 ἢ 4700, μετεωρολόγος α' 5200, β' 4320, γ' 3800, δ' 3240, ε' 2760, στ') 2180.

Τὸ διάταγμα τοῦτο, εὐθὺς ὡς ἑτοιμασθῇ καὶ τὸ ἀφορῶν τοὺς μισθοὺς τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὴν προσεχῆ Δευτέραν ἢ Τρίτην.

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Λοβέρδου, ἡ πληρωμὴ τῶν μισθῶν μὲ τὸ νέον μ